

ЧЕХОВСЬКА В.О., ст. гр. МОА-12м
Наук. кер.: Ігнатова О.А., к.е.н., доц.
Красноармійський індустріальний інститут ДонНТУ,
м. ДонНТУ

ПІДВИЩЕННЯ ОБСЯГІВ ПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА НА ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНІЙ ОСНОВІ

Виявлено необхідність підвищення обсягу випуску в фундаментальних галузях на інноваційно-інвестиційній основі, проаналізовано динаміку об'єму випуску, визначено джерела збільшення об'єму виробництва.

Актуальність. Незмінно, починаючи з становлення економічної науки, предмет її дослідження, а також один із основоположних питань загальнолюдського значення - проблема задоволення зростаючих потреб в умовах обмеженості ресурсів, не втрачає своєї нагальності і на сьогоднішній день. Сукупність всіх наших матеріальних потреб перевищує виробничі можливості всіх наявних ресурсів, і це – беззаперечний факт. Оскільки збільшення потреб обумовлено в більшій мірі постійним зростанням чисельності населення, а матеріальні потреби в переважній кількості являються першочерговими, то необхідність їх задоволення не можна ставити під сумнів. Так, питання збільшення обсягу випуску в фундаментальних галузях набуває особливої актуальності.

Аналіз останніх досліджень. Розгляд економічної політики щодо використання потенціалу інвестиційних чинників відновлення економічного зростання присутні в працях В. Архангельського, В. Новицького, Л. Федулової, А. Чухна, М. Айгінгера та ін. Інвестиційно-інноваційна діяльність як фактор підвищення конкурентоспроможності досліджується в публікаціях А.І. Половинкіної, О. Амоші, В. Александрова, А. Чухно та ін. Фундаментальний вклад у вивчення проблеми збільшення фізичного обсягу випуску внесли Г. Лейбніц, Л. Ларуш, П. Кузнецов, Д. Конторов, О. Петров та ін.

Мета дослідження. Метою статті є дослідження необхідності збільшення обсягу промислового виробництва за допомогою досягнень інноваційної галузі.

Виклад основних положень. Одним із найважливіших й ефектоутворюючих показників економіки України є промислове виробництво. Промисловість України – найважливіша галузь виробництва, яка включає підприємства, що здійснюють видобування й заготівлю природної сировини, виробництво засобів виробництва й товарів споживання. На неї припадає понад 50% обсягу випуску продукції галузей економіки, майже 32% в загальному обсязі валової доданої вартості, вона забезпечує понад 50% прибутку й акумулює понад 25% трудових ресурсів.

Так, стабільне функціонування і розвиток промислових підприємств є гарантом забезпечення високих показників валового внутрішнього продукту, формування прибутку підприємств, своєчасної і повної сплати податків, а також стабільної зайнятості населення.

Але, попри свою значимість, галузь промислового виробництва в Україні знаходиться в занедбаному стані. Їй характерні, зокрема:

- істотна технологічна відсталість, домінування в економіці переважно III технологічного укладу;
- застарілий матеріально-технічний базис виробництва, високий рівень зносу виробничих фондів;
- слабка інноваційна активність підприємств, низька питома вага інноваційної продукції в загальному обсязі промислового виробництва тощо.

Та, зважаючи на ці фактори, основним показником, що одразу дає уявлення про стан цього елемента економічної системи, є обсяг випуску – один із головних результатів діяльності підприємства. Обсяг виробництва і реалізації продукції є найбільш важливими аспектами для всіх зацікавлених сторін - власників підприємства, держави, співробітників, місцевого товариства, оскільки успішне виконання виробничих програм, стабільний і широкий збут продукції дозволяють всім учасникам виробничої діяльності в кінцевому підсумку досягти своїх фінансових цілей - в першу чергу збільшення добробуту і якості життя. Темпи зростання обсягу виробництва і реалізації продукції, підвищення її якості безпосередньо впливають на величину витрат, прибуток і рентабельність підприємства, так і господарської системи держави в цілому [3].

Але, в останні роки в промисловому комплексі України спостерігається негативна тенденція зменшення обсягу виробленої продукції. Так, протягом 2008-2011 рр. спостерігається зменшення випуску продукції основних промислових галузей. Так, в 2012 р. кількість виплавленого чавуну знизився в порівнянні з 2007 р. на 7,1 млн т, видобутку сирої нафти – на 1,1 млн т, природного газу – на 0,9 млн м³. Виключення становлять вугілля – зростання на 5,8 млн т, і руди – на 4 млн т [4].

Слабке формування цілісної системи механізмів державного управління економікою, домінування старих стереотипів у прийнятті рішень позначилися на ефективності промислового виробництва, зростанні заборгованості, спаді інноваційної активності. Для вирішення проблеми підвищення обсягу випуску існують відомі резерви:

- приріст продукції в результаті створення додаткових робочих місць;
- приріст обсягу продукції від введення нового обладнання;
- приріст обсягу продукції від ліквідації втрат робочого часу;
- збільшення випуску продукції в результаті поліпшення організації

виробництва і праці;

- збільшення випуску продукції від зниження норм витрат сировини й матеріалів на основі використання нових технологій [2].

Але, варто сказати, що в умовах формування інформаційного суспільства і, так званої, «економіки знань», серед наведених резервів збільшення обсягу випуску актуальним є останній пункт, який приділяє увагу застосуванню досягнень науково-технічного прогресу. Це означає, що сучасна економіка в цілому може динамічно й ефективно розвиватися лише на базі промисловості з використанням досягнень науково-технічного прогресу.

Вектор інноваційності в промисловості полягає у втіленні результатів фундаментальних та прикладних наукових досліджень, а також використанні успішного досвіду інших підприємств в області технологій і матеріалознавства, спрямованих на створення нових технологічних рішень для вирішення виробничих завдань, що визначають розвиток промисловості України, можливості підвищення ефективності виробництва, поліпшення якості продукції. Підприємства, які впроваджують інновації, збільшують обсяг виробленої продукції, підвищують її конкурентоспроможність, розширюють ринки збуту [1].

Надання тенденціям економічного пожвавлення інвестиційного вектору, який спроможний закласти підвалини стійкого довгострокового економічного зростання, потребує цілеспрямованих інвестицій.

Можливими джерелами інвестування інноваційних проектів промислових підприємств є:

- власні кошти підприємства;
- кошти бюджетів різного рівня;
- фонди страхових компаній;
- інвестиційні фонди;
- прямі приватні інвестиції (в т.ч. іноземні);
- розміщення цінних паперів на українських та міжнародних фінансових ринках [5].

Висновки. Таким чином, використання інновацій має істотний вплив на економічний розвиток країни в напрямі прискорення структурної перебудови економіки, підвищення її конкурентоспроможності, інвестиційної привабливості й забезпечення фінансової безпеки країни у світовій економічній системі. Також питанням стратегічної важливості на сучасному етапі є забезпечення сприятливого інвестиційного клімату, від реалізації якого залежать соціально-економічна динаміка, ефективність залучення у світовий поділ праці, можливості модернізації на цій основі національної економіки.

Бібліографічний перелік

1. Денисюк В.А. Розвиток інноваційних територіальних структур як важливої складової української інноваційної системи // Економічний часопис. – 2009. - №7-8. – С. 43-47.
2. Петрович. Й.М. Економіка підприємства: підручник / за загальною ред. Й.М. Петровича. - 2-ге вид., виправл. - Львів: «Магнолія плюс», видавець СПДФО В.М. Піча. - 2006. - 580 с.
3. Половинкина А.И. Инновационно-инвестиционная деятельность предприятий как фактор повышения конкурентоспособности/ А.И. Половинкина // Экономика Крыма. – 2010. - №17 – С. 46-49.
4. Соціально-економічний розвиток України за 2010 рік: Стат зб. / Держкомстат України. - К., 2010. – 29 с.
5. Юркевич О.М. Інноваційне спрямування інвестиційного потенціалу / О.М. Юркевич // Фінанси України. - 2010. - № 10. - С. 81 – 86.